



**ỦY BAN NHÂN DÂN THÀNH PHỐ CẦN THƠ
HỘI ĐỒNG PHỐI HỢP PHỔ BIẾN,
GIÁO DỤC PHÁP LUẬT**

NGHĨA VỤ CỦA CÁC QUỐC GIA THÀNH VIÊN CÔNG ƯỚC TRONG VIỆC NGĂN CHẶN VÀ XỬ LÝ CÁC HÀNH VI TRẠ TẤN

*Công ước chống tra tấn và các hình thức
trừng phạt hay đối xử tàn ác, vô nhân đạo
hoặc hạ thấp nhân phẩm năm 1984, có hiệu
lực thi hành từ ngày 26 tháng 6 năm 1987*



Giấy phép xuất bản số 73/GP-SVHTTDL do Sở Văn
hóa, Thể thao và Du lịch thành phố Cần Thơ cấp ngày
25/3/2026

XUẤT BẢN PHẨM KHÔNG BÁN

**Hội đồng phối hợp phổ biến, giáo dục
pháp luật thành phố Cần Thơ xin giới
thiệu nghĩa vụ của các quốc gia thành
viên Công ước trong việc ngăn chặn và
xử lý các hành vi tra tấn như sau:**

**1. Nghĩa vụ hình sự hóa hành vi tra
tấn, quy định những hình phạt thích đáng
với hành vi tra tấn**

- Mỗi quốc gia thành viên phải bảo
đảm rằng mọi hành vi tra tấn đều cấu
thành tội phạm theo luật hình sự của nước
mình. Điều này cũng áp dụng với những
hành vi cố gắng thực hiện việc tra tấn
hoặc hành vi của bất kỳ người nào đồng
loã hoặc tham gia việc tra tấn.

- Mỗi quốc gia thành viên phải trừng
trị những tội phạm này bằng những hình
phạt thích đáng tương ứng với tính chất
nghiêm trọng của chúng.

**2. Nghĩa vụ không trục xuất, trả về,
dẫn độ một người đến những quốc gia
khác mà có lý do tin chắc là người đó có
thể bị tra tấn**

- Không một quốc gia thành viên nào
được trục xuất, đẩy trả về hoặc dẫn độ
một người cho một quốc gia khác, nơi có
nhiều lý do thực tế để tin rằng người đó
có nguy cơ bị tra tấn.

- Để xác định xem có những lý do đó
hay không, các nhà chức trách có thẩm



quyền phải xem xét mọi yếu tố có liên
quan, bao gồm sự tồn tại của một mô hình
vi phạm các quyền con người một cách
thô bạo, trắng trợn và phổ biến ở quốc gia
liên quan, nếu có.

**3. Giáo dục, tuyên truyền về cấm tra
tấn, bao gồm việc đưa vấn đề cấm tra tấn
vào các luật lệ về chức năng, nhiệm vụ
của các đối tượng có liên quan như cán bộ
thực thi pháp luật, nhân viên dân sự, quân
sự, y tế, công chức...**

- Mỗi quốc gia thành viên phải bảo
đảm rằng giáo dục và tuyên truyền về
nghiêm cấm hành động tra tấn được đưa
đầy đủ vào chương trình đào tạo các quan
chức thực thi pháp luật, các nhân viên
dân sự, quân sự, y tế, công chức và những
người khác mà có thể liên quan đến việc
giám giữ, thẩm vấn hoặc đối xử với bất
kỳ cá nhân nào bị bắt, giam giữ hay cầm
tù dưới bất kỳ hình thức nào.

- Mỗi quốc gia thành viên phải đưa
việc nghiêm cấm này vào các quy tắc

hoặc hướng dẫn được ban hành về nhiệm vụ và chức năng của tất cả những đối tượng kể trên.

4. Đảm quyền của người bị bắt, giam giữ

Mỗi quốc gia thành viên phải rà soát một cách có hệ thống các quy tắc, hướng dẫn, phương pháp và thực tiễn thẩm vấn cũng như các cơ chế giam giữ và đối xử với những người bị bắt, giam giữ, cầm tù dưới mọi hình thức, ở bất kỳ lãnh thổ nào thuộc quyền tài phán của mình, nhằm mục đích ngăn chặn mọi vụ việc tra tấn

5. Bảo đảm các quyền tố tụng của bị can, bị cáo, các quyền khiếu nại, tố cáo và quyền được bồi thường của nạn nhân tra tấn, quyền được bảo vệ của nhân chứng và nạn nhân

- Mỗi quốc gia thành viên phải bảo đảm rằng bất kỳ cá nhân nào cho rằng họ bị tra tấn trên lãnh thổ thuộc quyền tài phán của mình đều có quyền khiếu nại với cơ quan có thẩm quyền của nước đó, và được những cơ quan này xem xét một cách khẩn trương và khách quan. Quốc gia đó cũng phải thực hiện các biện pháp để bảo đảm rằng người khiếu nại và nhân chứng được bảo vệ tránh sự ngược đãi hay hăm dọa vì như là hậu quả của việc khiếu nại hoặc cung cấp bằng chứng.



- Mỗi quốc gia thành viên phải bảo đảm trong hệ thống pháp luật của mình rằng các nạn nhân của hành động tra tấn sẽ được cứu chữa và có quyền khả thi được bồi thường công bằng và thoả đáng, kể cả việc cung cấp những điều kiện để phục hồi một cách đầy đủ đến mức có thể. Trường hợp nạn nhân chết do bị tra tấn, những người phụ thuộc vào người đó có quyền hưởng sự bồi thường.

Không một quy định nào trong điều này ảnh hưởng tới bất kỳ quyền được bồi thường nào của nạn nhân hay của

người khác có thể có theo pháp luật quốc gia.

6. Không sử dụng lời khai lấy được từ sự tra tấn làm chứng cứ trong mọi giai đoạn tố tụng

Mỗi quốc gia thành viên phải bảo đảm rằng bất kỳ phát ngôn nào được đưa ra như là kết quả của sự tra tấn sẽ không được sử dụng làm bằng chứng trong bất kỳ tiến trình tố tụng nào, trừ khi để làm bằng chứng chống lại một người bị cáo buộc là đã thực hiện hành động tra tấn để có lời khai đó.